

?Banyadors tanga masculins

La
Simoneta

Homes, ja podeu estar ben contents! Per fi teniu a punt, a Solsona, arreu i via on-line, els banyadors tanga que tant esperàveu. Era un injustícia flagrant que no poguéssiu ensenyar, a l'estiu, les vostres natges, esculpides dia sí dia també, al gimnàs, durant l'hivern.

Sé que estàveu realment envejosos de les noies que sí poden fer-ho, des de fa anys i panys i que enguany sembla que han proliferat més que els camagroc en qualsevol racó de bosc adequat.

Per sort, una coneguda meva, que regenta una fantàstica botiga de roba interior femenina en general i, una mica masculina, s'ha dedicat aquest hivern, després de sortir del gimnàs i adonar-se de la discriminació masculina, a dissenyar ?perquè és dissenyadora?, banyadors tanga masculins. I ha tingut un èxit aclaparador. Té tantes comandes, que es passa el dia i la nit dissenyant i ha hagut d'agafar ajudants. Que també va bé perquè amb la crisi, tota feina és bona.

Si busqueu tanga a la Viquipèdia, trobareu quatre fotos de noies amb tanga (natges enlaire), i una d'un home que no ensenya natja i que al peu de pàgina hi posa tapall primitiu.

Si parlem de roba amunt o avall, encara teniu un altre problema, els homes: resulta que a les botigues no podeu comprar-vos camisetes a ran de mugrons perquè no us en fan. I, pobrics, hau d'anar sempre amb la samarreta sota el llombrígol i passar molta més calor que les dones. Perquè elles, tan si són caloroses com si són de tenir fred, per estar més maques, fins i tot llueixen aquestes camisetes al pic de la Candelera o per a la sortida mudades de Cap d'Any. Es veu que si ensenyen des de la canalera fins al bosquet d'entre cuixes, els surten més pretendents. I quins pretendents trobaran si les escolleixen per la roba que els falta! Si portessin una part del cervell al descobert, ho entendria, però un tros de tronc...

I això no és tot: ells tampoc troben ?per poder anar frescos, no fer-se tantesbaques, no haver de planxar tant camal, fer unes maletes més lleugeres...?, pantalons calces a les botigues. Els seus curts, ja ho sabem ara, són sis centímetres més llargs que els d'elles. Con si no tinguessin les cames prou eixerides. Ells, pobrics, no poden ensenyar els calçotets per la part de baix. Per la

part de dalt ja ho varen fer per ensenyar les marques cares ?o gomes rebregades sense tan pedigrí?, que portaven.

¿Com s'entén que les noies puguin ensenyar les calces per la part de sota, de tant curts que són els seus pantalons i ells no? No hi ha dret! I això també és discriminació. Segur que n'estarien ben contents i se'n sentirien ben orgullosos. Com elles, és clar.

A més, si passem al calçat, ells tampoc poden lluir aquells talons tan embellidors i torturadors. Em fa patir que els homes no acabin fent un disbarat per culpa de tantes discriminacions!

I és que no es pot badar: ho tots o ningú. Dissenyadors, penseu en els homes discriminats i aconsegiu que portin tanga, talons d'agulla, pantalons calçotets i camisetes parrac.